Ч. 222. Второк 18 (5) жовтня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

Вечірне засїдане з д. 15. жовтня. — 55 засїдане I. сесиї IX. періоду.

На вечірнім засїданю в пятницю, яке п. Маршалок краєвий відкрив по 8 годинї вела ся дальше загальна дискусия над справозданями комісиї буджетової о наглячім внесеню пос. Лясковского і тов. в справі санациї краєвих фінансів і о правительственім предложеню в справі увільнення від податку особисто-доходового від всяких краєвих додатків. Дискусия була обширна і забирав в ній голос цїлий ряд бесїдників, а іменно пп. ґр. С. Г. Баденї, о. Стояловский, др. Ґломбиньский. Поважє до голосу було записаних 42 послів, проте вибрано ґенеральними бесїдниками дра Козловского „за" і дра Олесницкого „против". По промовах обох тих бесїдників промовляв ще справоздавець др. Старжиньский.

На тім перервано дискусию, а деякі посли мотивували свої наглячі внесеня. По ухваленю їх наглячости передав Сойм то внесене Видїлови краєвому, а п. Маршалок замкнув засїдане, назначивши слїдуюче на суботу рано.

Суботїшнє засїдане відкрив п. Маршалок по год. 10½ рано при слабій спершу участи послів, котра відтак значно збільшила ся.

На початку засїданя забрав голос посол Макух для попертя петициї Руского товариства педаґоґічного в Надвірній о заснованє руской середної школи в Надвірній або Делятинї. Бесїдник звертає увагу, що там велика просторонь не має жадної великої школи, тож крайна пора, щоби краєва шкільна рада подумала над основанем для сеї околициї середної школи з рускою викладовою мовою тому, що надвірнянський повіт чисто руский. Вкінци зазначує бесїдник, що петициї в справі основаня руской середної школи в Надвірній або Делятинї вислало до сойму ще 14 громад згаданих повітів.

Відтак відчитано інтерпеляциї, котрі внесли: пос. Олесницкий в справі суперечного з законом розпорядження старостства в Самборі про церковну конкуренцию; пос. Куровець в справі нарушеня права руської мови повітовим судом в Войнилові; пос. Макух в справі браку друків на рускі сьвідоцтва для народних шкіл; пос. Думка до краєвого Видїлу в справі неправильностий при продажи соли в Щитівцях заліщицкого повіта і пос. Васунґ в справі дисциплінарного доходження против учителїв Кароля Ноца і Гавліцкого.

По тім принято внесене буджетової комісиї на признане 3000 кор. запомоги для погорільців в кількох громадах, в справі яких внесли наглячі внесеня посли: Олесницкий, Король, Сеник, Біс і кн. Чарторийский.

Наглячі внесеня пос. Левицкого і Адама рішено полагодити в той спосіб, що візвано правительство, аби видало одвітну інтерпретацию в справі запевненє заробковим і економічним стоваришенням спромоги користати із законних полекш податкових.

Рішено також візвати правительство, щоби продовжило важність спіритусової рефакциї, покищо до кінця кампаниї.

Відтак приступила палата до дальшої дебати над санациєю краєвих фінансів. По виводах референта пос. Мілевского та промовах пп. Стефчика і Ценьского ухвалено оба предложеня буджетової комісиї і приступлено до ухваленя перманенциї комісиї для виборчої реформи.

По відчитаню референтом Левенштайном проекту закона забрав голос краківский консерватист пос. Яворский. Він заявив, що єго клюб тілько з тяжким серцем згодиє ся на перманенцию, бо комісия ще не опредїлила засад реформи, а до того неустаюча комісия для виборчої реформи може стати вічним огнищем аґітациї, бо реформа і так швидко в житє не увійде.

Бесїдник вимагає ухвалення тайности на-

3)

Султаньский сивий.

Сьміховинка з войскового житя — Ліхдорфа.

(Дальше).

Коли оба офіцири увійшли до театру, на горі в льожі панї Редерова сїпнула злегка свого мужа за руку.

— А видиш, — сказала она — а видиш, що я добре говорила. Я знала, що Тот прийде до театру, скоро лиш довідає ся, що ми, поправді сказавши, що Герта там єсть. Подиви ся лиш на того молодого чоловіка, який він неспокійний, що хвилька зиркає до нашої льожі. Розумієсь, що ані до твого золотого ковніра, ані до мене. Ти би міг преці також причинити ся трохи до того, щоби раз прийшло вже до осьвідчин.

— Роблю преці, що можу — відповів на то ґенерал з тиха. — Хибаж не запрошую єго завсїди на гербату; відзначене, яким надїляю хиба лиш штабових офіцирів? Не давно тому грав я з ним навіть партию віста; більше не можу зробити та й по правді годї від мене більше жадати.

— Та бо ваша гра в карти попсувала менї весь мій рахунок. Цїлих дві години сидїв ти з молодим мужчиною при грі в карти, а єму навіть не вільно було запротестувати против такої чести. А коли не було Тота, то приходив той задовжений барон та все крутив ся коло Герти. За такого зятя дякую! Ти би преці повинен робити менї трохи на руку, знаєш преці, як менї дуже залежить на тім подружу. Єго родина належить до найлїпших в краю, він споріднений з найвисшими кругами, а сам Тот то чоловік дуже любий і добрий та й наша Герта дуже щиро єму прихильна. Що він ще доси не осьвідчив ся, то лиш ти тому винен. Скоро лиш лейтенант зближить ся до тебе, то ти зачинаєш зараз про службу, а то відстрашує навіть старих вояків. Не роби-ж того! Ти би преці повинен зробити щось для своєї дитини.

Ґенерал вислухав тої науки, а що єго опера мало інтересувала — він не був музикальний і знав ся лиш на маршу Радецкого — то відповів жінцї:

— Побачиш Леонтино, що я не такого твердого серця, як тобі здає ся. Зараз тобі покажу, як я готов сповнити всї твої оправданї бажаня.

Коли заслона по першій дїї спустила ся і панове в партері повставали, щоби льорнетами розглядати ся по льожах, подивив ся Тот, розумієсь і на льожу команданта корпуса, а той кивнув тодї на него, щоби він прийшов на гору до него.

— Старий кличе тебе — шепнув капітан до него. — Користай же з нагоди; надходить важна хвиля!

Тот перетиснув ся крізь публику і за кілька хвиль стояв перед своїм начальником.

— Ваша Ексцеленция приказали?

— Я хотів вас спитати, любий Тоте, що там чувати з вашою задачею; я, бачите, цїкавий, як ви єї обробили. Я мав би охоту казати собі вже завтра ті роботи предложити.

Ті слова як би обухом прибили Тота. Він таки зовсїм забув був на ту „тактичну задачу", котру дістав був як звичайно а котру, як то роблять всї офіцири, відкладав з дня на день. Тепер нараз мав єї предложити — то була річ неможлива!

Ексцеленция ждав на відповідь. Бідний лейтенант не знав як викрутити ся і стояв як на грани. Волїв би був, щоби земля була під ним розступила ся. Та на жаль не було тут такого уладження як на сценї, де в однїй хвили можна щезнути під землю, отже мусів видержати.

— Я — відозвав ся він наконець пиняво — призбирав богато материялу, особливо заграничного.

— Дуже мене то тїшить — сказав на то командант корпуса — дуже мене то тїшить. Я дуже цїкавий на то. А відтак ще одно. Запніть на собі аттілю, щоби не було видко того шовкового червоного платка, що маєте на груди; єго сховайте до кишенї. Ще готов би ще хтось погадати, що ви який архікнязь і носите золоте руно на шиї.

Тота як би хтось облив студеною водою. Єго Ексцеленция був сего дня, видко, в особливо злім гуморі і шукав собі якоїсь жертви та єго знайшов. Волїв би був сидїти дома і не іти до театру. Відказував також і на того капітана, котрий єго витягнув.

На щастє перерва не довго тревала. Капельмайстер стукнув лїсочком об будку суфле-

рад комісиї, для заради небезпечности аґітациї, а відтак начеркує погляд на виборчу реформу, в котрій не може бути примінена засада рівности. Перманентна комісия повинна свою роботу вести, не спускаючи з ока цілости теперішних суспільних відносин.

По промовах пп. Олесницкого і Козловского, на внесене п. Бандровского дискусию замкнено і вибрано ґенеральних бесідників.

Пос. Вітос як ґенеральний бесідник contra промавляв против евентуального довгого проволіканя сповнюваня задач перманентною комісиєю.

Пос. Лео як ґенеральний бесідник pro апелював до партий, аби взяли ся до полагодженя справи, поки зближене між партиями ще можливе та надія ся, що при взаїмних уступках удасть ся довести до компромісу. По довшім кімцевім виводі пос. Левенштайна, що розбивав сумніви консерватистів, приступлено до специяльної дискусиї і голосованя.

Кр. Маршалок ґр. С. Бадені констатує передовсім, що на салї єсть присутних 121 послів, що єсть отже кваліфікований комплет. Пос. Тертіль з огляду на те, що вже вихід одного посла міг би здекомплетувати палату, зриває ся до слова. По нїм складає декларацию др. Король, заявляючи, що его клюб готов входити в компроміс, але з застереженєм належної руской репрезентациї в соймі.

Пос. Яворский поставив поправку, 1. щоби комісия була перманентна лише на час відроченя сойму, 2. щоб її наради були довірочні та щоби кождий член комісиї мав свого заступника.

По залвах послів Станиньского і Лея, що на ті поправки годять ся, ухвалено закон у всіх трех читанях при присутности $^3/_4$ палати більшостию $^2/_3$ голосів.

По оплесках, які привитали ухвалене перманенциї комісиї, забрав голос Є. Е. п. Намістник др. Бобржиньский, аби заявити, що на основі найвисшого уповажненя відрочує соймову сесию.

Кр. Маршалок ґр. Бадені, висловивши жаль, що сойм перервав свою діяльність, не ухваливши буджету і висловив надію, що незабаром зійдуть ся посли знов і то на довший час. Замикаючи засіданє о год. 1 мін. 5, підніс оклик в честь Цісаря.

Новинки.

Львів, дня 18 жовтня 1909.

— **Перенесене.** П. Намістник переніс конципіста поліциї, Любіна Сатурніна Вінцковского зі Львова до Гусятина.

— **З зелїзниці.** Сим доносить ся, що з днем 20 жовтня с. р. застановить ся курс воза реставрацийного при поїздах ч. 301 і 302 поміж Коломиєю і Іцканами а взглядно Бурдуженами.

— **Репертуар руского театру в Тернополи.** Саля Міщаньского Брацтва. — Початок о 8 год. вечером. Білєти продає Народна Торговля.

Ві второк, дня 19 с. м. новина на нашій сцені: „Філї моря і любови“, траґедия в 5 діях Ф. Ґрільпарцера в перекладі П. Карманьского

— **З „Учительскої Громади“** Надзвичайні загальні збори товариства українських учителїв висших шкіл „Учительска Громада“ відбудеть ся в понеділок дня 1 падолиста с. р. о 10 год. рано в салї IVa кл. академічної ґімназиї у Львові (ул. Льва Сапіги ч. 8), з отсим денним порядком: 1) Отворене зборів. 2) Звіт секретаря з діяльности товариства. 3) Звіт касиєра із стану каси. 4) Вибір ревізийної комісиї. 6) Внесеня й інтерпеляциї. 7) Замкнене зборів.

— **З американьскої Руси.** В Ню-Йорку повстало недавно „Вільне українське товариство Київ“, що має на меті ширити просьвіту серед Русинів, засновувати бібліотеки і читальні, ширити українскі книжки, уладжувати відчити, концерти і вистави та помагати своїм членам в часї недуги, в судових справах і т. п. Перші збори сего товариства відбули ся дня 25 вересня.

— **Нова спілка молочарска** завязала ся в Блюдниках станиславівского повіта. Членів вписало ся більше як 50, що з'обовязали ся доставити молока від 105 коров. Молочарня пущена вже в рух, спілка має добрі вигляди на розвій, приступлять до неї два сусїдні села Темерівцї і Коршів. Спілка та повстала головно заходами місцевого пароха о. Левицкого і кількох сьвідомих громадян.

— **Дирекция** приватної рускої ґімназиї в Рогатині звертаєсь до цілої суспільности з просьбою жертвувати книжки до бібліотеки учительскої і учеників, приряди до науки фізики, знадоби до кабінетів, зоольоґічного, ботанїчного і мінеральоґічного, як також мапи до науки історії і ґеоґрафії. Жертви належить посилати на адресу дирекциї приватної рускої ґімназиї в Рогатині.

— **Огні.** В суботу рано около 7 год. вибух огонь на поді офіцинів в будинку жандармериї. На поді були зложені мундури, а мабуть також сїнники напхані соломою. Все згоріло. Міска сторожа пожарна зльокалїзувала огонь в той спосіб, що згоріла лиш кришa на тім будинку. Шкода єсть значна, бо і стелї в тім будинку зачали були горіти. Причина огню поки що незвістна. — В Мшані коло Зборова згоріли сими днями 4 загороди селяньскі. Шкода виносить 7000 К і була лиш в части обезпечена.

— **Жалоба против Вельфлїнґа.** Віденьска урядова ґазета оголосила, що против Леопольда Вельфлїнґа, б. архікнязя Леопольда Фердинанда, котрого побут незвістний, внесено цивільну жалобу. Замешкала в Бадені Вільгельміна Вельфлїнґова з роду Адамовичівна, з котрою Вельфлїнґ, рідний брат звістної авантурниці, бувшої саскої королевої, розвів ся майже насильно, позиває его о аліменти, зворот дітий і 31.000 К. Позаяк місце позваного незвістне, то куратором установлено адвоката дра Фрішавера

— **Дрібні вісти.** В Бібрці відбудуть ся дня 21 жовтня с. р. загальні збори філїї „Просьвіти“ і „Сільского Господаря“ в сали „Руского банку“, початок о год. 11 рано. — Як у Львові здирають за помешканя, доказом слїдуючий факт: Громада потребує для розширеня школи в середмістю кілька комнат, отже виглядала помешканє з трох комнат і одної передної та хотіла его займити. Але властитель зажадав за таке помешкане не менше лиш 3600 К річно, значить ся, по 300 К або 150 зр. місячно! Того ще не бувало у Львові. Розуміє ся, що маґістрат на то не згодив ся. — Мария Мицько або Микульска пересидївши півтора року на Кульпаркові втекла оногди звідтам і стазила ся в повнім уніформі того заведеня перед львівским судом карним. Нещасливу відставлено назад на Кульпарків. — П. С. Рудска з Борислава згубила золоту бразлету вартости 100 К.

— **Грубий президент.** П. Тафт, президент Сполучених Держав єсть так грубий, що тота его обемистість викликувала підчас его послїдної подорожи до західних провінций безнастанно комічні пригоди. Підчас пира в Канзас Сіті силував ся Тафт надармо сїсти на кріслї, зробленім умисно для него. Перешкодою в тім ставав єму — як написала одна американьска ґазета — полудневий бігун президента. Треба аж було відрубати сокирою поруча і тоді міг президент сїсти на кріслї. В Кольорадо Спрінґс завалило ся ліжко під Тафтом. На однім з вершків скалистих гір втішив ся був Тафт немало, коли побачив, що замість 340 важив „лиш“ 328 фунтів. Але радість его розвіяла

ра і музика зачала грати а Тот скористав з тої нагоди і вийшов. З дамами ані слова не поговорив.

Коли двері від льожі замкнули ся, відозвала ся пані ґенералова до свого чоловіка: З тобою бо непорадна година! Просто розпука бере ся. Що ти о нічім иншім не умієш говорити лиш о службі! Бідний Тот таки зовсім стратив голову. Коли Герта лишить ся старою панною, то лиш через тебе. Ти попросту не маєш серця для родини, ти —

Її вже слів не стало. Комендант корпуса мовчав. В душі може собі й думав, що то не відповідний спосіб, в який він хотів привязати молодого офіцира до свого дому. Отже постановив вже не мішати ся до сеї дразливої справи і лишив своїй жінці зовсім вільну руку.

Тота брала ся дійстно розпука; він сів як не свій на своє місце.

— Ну, щож побідив ти? — спитав его капітан.

— Друже — відповів Тот зажурений — друже, мушу раз всему конець зробити. Піду по театрі до дому і застрілю ся.

— Добре, зроби так — сказав ему на то капітан — зроби так, коли не умієш инакше. Прийми моє благословлене на дорогу до неба. Коли хтось такий до нічого і не має на стілько відваги, щоби давати собі раду на сім сьвіті, то нехай пробує на тамтім сьвіті. — Чогож хотів старий від тебе?

— Зажадав від мене на завтра рано тактичної задачі.

— Так, і щож ще більше.

— А я ще ані пером не рушив.

— Ну і щож — ?

— Бій же ся Бога, ти ще питаєш ся.

— А вжеж, що питаю ся, бо то належить до мене відбирати тактичні задачі і їх предкладати, а о тім скорше як за три неділї і не думаю. Аж до того часу можеш відписати хоч би й цїлу бібліотеку.

— А ґенерал?

— Він кликав тебе, видко, із зовсім иншої причини а завтра вже й зовсім не буде ему при голові тактична задача. Я вже казав тобі, любий Максю, дай собі спокій з воєнною школою, тобі не до ґенерального штабу, тобі брак всякого дипльоматичного таланту.

Тот дав ся успокоїти. Оба офіцири пішли по театрі до реставрациї. Північ вже була минула, коли они розійшли ся.

3.

При полку служив майже від трох лїт Ян Паклевский, Чех з роду, яко простий гузар. Той Ян був собі дуже дивний чоловічок. О скілько можна було довідати ся з тих кількох паперів, які були про него, був він сином якогось бідного похатника і вже малим хлопцем пішов був в сьвіт зі своїм батьком. В десятім році житя втік був від батька і волочив ся по сьвіті, аж доки не відобрали его до войска. Шкільної науки не мав майже ніякої; не умів ні читати ні писати. Коли треба щось було підписати, то він робив якісь знаки і казав, що так само підписував ся его батько та й его научив так підписувати ся.

При тім був Ян Паклевский ще й під иншим взглядом рідкий оказ гузара. Мав зовсім гармонійно розвите тіло, мязи і жили були у него як із сталї, стать зовсім рівномірна. На жаль на тім пишнім тілї, що могло би було служити за модель кождому різьбареви, сиділа дуже туманувата голова. На пів отверті уста Паклевского складали ся заедно до якогось дурнуватого усьміху, не пригладжувані вуси були короткі і щетинасті а біляве волосє було у Яна завсїгди скудовчене, але мимо того его великий лоб визначав ся різко зпід него.

Паклевский був добродушний і давав ся охотно уживати до всякої роботи; але він брав ся до всего так незручно, що єму таки зараз брали з рук роботу. Командант полку мав страшну муку з тим чоловіком. Взагалі пан полковник мало журив ся своїми людьми, то впрочім і не его річ, бо на то рітмайстер, оберляйтнант і ляйтнант, але з Паклевским робив виїмку. Тому було удало ся звернути на себе увагу не лиш команданта полку, але навіть і самого ґенерала.

Лиш один Господь Бог знає, кілько то вахмайстер Горват намучив ся був з Паклевским, аж наконець научив его, як сїдати на коня. Той бідолаха не умів розріжнити правого боку від лївого і приступав до стремена завсїгди з противної сторони а ледви що з одного боку опинив ся на кони, як вже й зараз з другого лежав на земли. (Дальше буде).

ся борзо, коли єму сказали, що вага зменшила ся лиш длятого, що він тут знайшов ся на висоті о 2 кільометри висшій як висота Вашінгтона понад уровенем моря.

— **Акторка в університеті.** Міністерство просьвіти затвердило ухвалу ректорату фільософічного виділу віденьского університету що до поклика́ня артистки надворного театру Ольги Левиньскої на лекторку реторики у віденьскім університеті. Се поклика́нє умотивовано тим, що значне число академічних професий, як правники, професори, теольоґи і т. п. потребують конче красномовности. Курс реторики буде мати практичний характер. Нова лекторка буде вести вправи в голоснім читаню, виголошуваню бесід, поетичних творів, а доповненєм будуть вказівки про техніку говореня, віддиху і т. п. П. Левиньска вже торік уладила заходом „академічного союза женщин" курс вимови, на котрий ходили дуже численно студентки і студенти ріжних виділів університету. Проби утвореня лекторату вимови в університеті зроблено перед кількома роками в Празі, де на лектора поклика́но теперішного директора в Ризі, дра Дальборґа. Як звістно, у львівскім університеті креовано торік також лекторат вимови.

— **Нещасливі пригоди.** З Нового Санча доносять: В понеділок дня 11 с. м. стала ся в селі Тилич сумна пригода. Сімнайцятьлітна донька тамошного сьвященика о. Венгриновича вийшла на прохід. Нараз забігли їй дорогу два сполошені коні і впали на нещасливу так, що потратували єї в страшний спосіб. Завізвані лікарі ствердили у неї потрясенє мозку. Стан Венгриновичівної єсть дуже грізний і і она лиш хвилями відзискує притомність. — Нещаслива пригода з кіньми приключила ся також і у Львові наймитови Іванови Ратаєвичеви при ул. Зеленій ч. 30. Він вивів в суботу по полудни пару шкап до огорода згаданої реальности, щоби там трохи попасли ся. Шкапи зачали взаїмно гризти ся а одна в тій борбі вдарила Ратаєвича копитом так сильно, що зломила єму одно ребро і обірвала щось в середині. Нещасливого тяжко побитого відставила стация ратункова до шпиталю.

— **Про страшну катастрофу,** яку викликав циклон на північнім березі острова Куби, а особливо на островах коло берегів Фльориди і на сім півострові, наспіли тепер докладнійші вісти. Ціле місто Кей Вест на острові на полудне від Фльориди, де єсть воєнний порт американьскої фльоти, розвалив вихор так, що з него зробила ся лиш одна купа румовища. Вже не цілі доми, але цілі бльоки домів вихор завалив і розніс; насамперед повалили ся деревляні доми, а за ними відтак і муровані. В хвили, коли вибухла буря, було в пристани богато заякорених кораблів. Вихор сіпав ними з такою силою, що повідривав їх від якорів і поніс на море. Многим удало ся однак спасти ся і они на другий день рано вернули назад, хоч сильно ушкоджені: а все-таки 75 суден пропало без сліду, розбили ся, а море викинуло їх останки на беріг.

В самім Кей Вест обчисляють шкоду на звиш 8 міліонів корон. Чотири найбільші церкви в місті завалили ся зовсім так, що з них остала ся лиш купа румовища. Та й вязницю буря рознесла а арештанти повтікали. Ледви що вихор зачав трохи надставати, як злочинці розбігли ся зараз по завалених домах і зачали рабувати. Позаяк буря знищила електричні проводи, то в цілім місті настала була пітьма, з котрої злочинці користали. Але зараз виступило войско а войскові патрулї ходили всюди по улицях; заведено воєнне право і з'орґанізував ся був корпус добровільної сторожі і так бодай вчасти хоч не зовсім було можна обігнати ся від розбишаків. До тих немногих будинків, які поістали ще яко тако цілі, зачали пхати ся люди, щоби мати бодай кришу над головою. Забракло поживи. Правительство з'орґанізувало зараз роздачу поживи і вислано ще більші відділи войска. В Новім Орлеані дістали телеґрафом без дроту депешу якогось корабля на мори слідуючого змісту: „Сімсот утопило ся; хаос і страх". Опісля прилад зіпсував ся і не можна було відобрати депеші. Послідні депеші подають спис звиш 1000 убитих, але здає ся, що розміри катастрофи суть далеко більші. Вздовж побережа знищив вихор а на улицях міста лежать купи останків з розбитих кораблів, які тут вода викинула на беріг.

Телеґрами.

Чернівці 18 жовтня. Вчера відбуло ся тут в присутности президента краю і инших достойників торжественне відкритє зелізниці.

Будапешт 18 жовтня. Векерле, котрий вернув тут вчера, заявив що ві второк поїде знову до Відня. В середу має наступити рішенє Монарха в справі кризи. В середу будуть на авдиєнциї у цісаря також і инші члени кабінету.

Брукселя 18 жовтня. Тут і в инших містах на провінциї відбули ся маніфестациї против страченя Феррери.

Квебек 18 жовтня. Вчера вибух великий огонь в тутешнім маґазині. Згоріло 200.000 бушлів пшениці.

Берлин 18 жовтня. Вчера відбуло ся тут віче устроєне социялістами в ціли протесту против страченя Феррери. Промвляло кількох послів, а відтак хотіли демонстранти устроїти похід через місто, але поліция сперла і перешкодила тому.

Москва 18 жовтня. Нині отворено з'їзд делеґатів партії жовтияків (октобристів). Гучков зложив звіт з діяльности партиї в думі.

Париж 18 жовтня. Тут і на провінциї відбули маніфестациї против Іспанії. В Парижи станув на чолі походу кільканайцяти тисячів осіб президент ради міскої.

Рим 18 жовтня. Росийский амбасадор уповажнив, „Tribun-у" заявити, що чутка о відроченю подорожи царя до Ракконіджі єсть безосновна.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2^{30}, 5^{50}, 7·25, 8^{55}, 9·50, 1·10*), 1·30, 5·45, 8^{40}, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2^{15}, 5·40, 10^{30}.
З Черновець: 12^{20}, 5^{45}*), 8·05, 10·20*, 2^{05}, 5·58, 8^{40}, 9^{30}.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2, 5·15, 10^{12}.
З Підгаєць: 10·54, 7·26 *), 9·44, 6·29 *), 11^{55} *).
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 10·38, 7·10*), 9·28, 6·13*), 11·39 *).
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брюховичь:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9^{35}.
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в неділі і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25},
в неділі і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.
Зі Щирця: в неділі і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}.
З Любіня: в неділі і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12^{45}, 3^{50}, 8^{25}, 8·40, 2^{45}, 3·30*), 6^{12}, 7, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·16, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: 2^{50}, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 2·50*), 6^{00}*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10^{45}.
До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35} *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча".

До Підволочиск: 6·35, 11, 2·31, 8^{29}, 11^{32}.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6·30, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків".

До Підгаєць: 5·53*), 6·32, 1.49*) 6·50, 10^{54}*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брюхович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділі і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·37.
в неділі і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35.
До Щирця: в неділі і р. к. сьвята від 3/05. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділі і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).